

Overdenking bij Johannes 21, 1 – 14

Toen in ons land bisschopskoppen rolden, slachtoffers schreeuwden om recht, regeringen omvielen als kaartenhuizen... Kortom, toen het leven van alledag nog slechter bleek te zijn dan sommigen al voorspelden... toen lazen we over het gewone leven.

"We konden onze ogen niet geloven. Niet om het erge en niet om het wonderlijke... We gingen gewoon aan 't werk. Niets anders konden we verzinnen. Met z'n zevenen.

Thomas, Natanaël van Kana, die twee van Zebedeüs, nog twee en ik! In de zee van Tiberias, we gingen de chaos in. De chaos van het donkere water, de chaos van Tiberias, de stad, die gesticht was door koning Herodus Antipas, die zeker geen favoriet was van ons, Galilleeers, en die hij genoemd had naar keizer Tiberius. De chaos, waarin alles herinnerde aan overheersing, kolonisering, achterstelling en knechting. Daar gingen we weer gewoon vissen. Alsof er nooit een andere plaats voor ons was geweest en alsof we nooit geloofd hadden iets anders te kunnen. De hele nacht waren we bezig. En we vingen niks. Het leek wel of dat gewone, dagdagelijkse leven ons niet terug wou hebben – alsof de chaos echt niet op ons zat te wachten....

En toen riep op de wal van die zee een type: hebt ge wat te eten?

Zoiets is toch om te ontploffen.

En dat niet was nog niet alles: we deden wat hij zei, toen hij

voorstelde om het net aan de andere kant uit te gooien.

We dachten: baat het niet, dan schaadt het niet.

Misschien zag hij van de walkant wel een school met

dikke vissen voorbijschieten... wisten wij veel.

Toen onze netten dreigden te scheuren vanwege de zwaarte van de 153 vissen, die wij bij nader inzien hadden gevangen, viel onze franc – tenminste die van die ene zebedeiaan, en hij zei tegen mij: het is de Heer.

Ik trok mijn kleren aan en sprong in de zee. Belachelijk hè, da'k mijn kleren aantrok ipv uit. Maar ja, tegenover de Heer had ik ook wel wat te verbergen. Ik schaamde me dood.

Daarna aten we samen. Bij een vuurtje. Hij had trouwens allang gezorgd voor vissen en voor brood. Zo was hij gewoon."

Soms is het nieuwe van Pasen, van Opstanding en Bevrijding teveel voor een mens, voor een kerk, voor gelovigen...

Dan moeten we eerst even terug naar het gewone en de rauwheid van het leven weer voelen. Met al zijn schuld en schaamte. Al zijn pijn en onmacht. Al zijn onrecht en onliefde.

En van daaruit mogen we opnieuw de stappen leren zetten: dit verhaal van Opstanding en vreugde mag ik geloven, juist ook in het dagdagelijkse. Ik mag het zien in die mens, aan de rand van de samenleving, die opstaat uit zijn alcoholverslaving, ik mag het zien in die veroordeelde, die kan zeggen: ook voor mij is er nog toekomst.

Ik mag het zien...ondanks de val van een bisschop, ondanks de schijnbare onmogelijkheid om tot een oplossing te komen rond BHV. En daar offer je dan een land aan op!

1,5 miljoen Belgen zijn inderdaad dagdagelijks bezig met de strijd BHV, namelijk: Brood Huisvesting Verwarming. Ik heb nog nooit een partij een tijdslimiet hiervoor zien stellen!

Terug naar het gewone en het daar opnieuw zien: de opgestane aan de rand van de chaos, klaar om het gewone leven te delen. Ons gewone leven, waarin wij allemaal wel iets willen bedekken... iets waarvoor we ons voor schamen.

We weten dat de Heer door die bedekking heen kijkt – tot op ons bot, tot in ons hart – en wat Hij ziet... Hij veroordeelt ons er niet om – Hij schenkt vergeving en zet mensen opnieuw op weg. Ook onderhandelaars, die zich schamen, ook bisschoppen en andere geestelijken die schuld bekennen... Als gewone mensen, in een gewoon leven mogen we verder. Brood, Huisvesting en Verwarming tegemoet. Toekomst tegemoet.

*1. Blijf niet staren als versteend verleden
als voltooid verleden tijd.*

*Blijf niet stilstaan, als de dood voor 't heden,
op het ergste voorbereid.*

*Sta maar op en durf gerust te leven,
sta maar op en durf jezelf te geven
ga de weg naar al wat leeft
als een mens die toekomst heeft.*

*2. Zo zegt God: 'Ik ga iets nieuws beginnen
mens sta op en kom in 't licht.'*

*Zo zegt God: 'Nieuw maak ik alle dingen
open jou een vergezicht.*

*Sta maar op de toekomst is begonnen,
wees niet bang de dood wordt overwonnen,
leef nu maar de dood voorbij,
leef nu maar, jij kind van Mij!*

Ondanks ALLES!

ds. Ina Koeman